

Η «χαμένη γενιά» όπως αποκαλούν οι κοινωνιολόγοι τους 20άρηδες και όσους έχουν πατήσει μόλις τα 30, είναι ένας πονοκέφαλος για την αγορά ακινήτων. Η γενιά που μαστιζείται από την ανεργία ή είναι χαμηλόμισθη καθυστερεί να... ενηλικιωθεί. Και αυτό έχει επίπτωση στην αγορά κατοικίας. Το σημαντικότερο στοιχείο είναι ότι πρόκειται για μία "γενιά" που πλήττεται απο την ανεργία με αποτέλεσμα να μη έχουν -τουλάχιστον άμεσα- να εμφανιστούν στην αγορά ως υποψήφιοι αγοραστές .

Λόγω των οικονομικών δυσκολιών, μεγάλο μέρος των ατόμων αυτών κατοικεί ακόμα στο σπίτι των γονέων τους. Δεν βγάζουν αρκετά χρήματα για να πληρώσουν ενοίκια (και ό,τι συνεπάγεται μία κατοικία) και σίγουρα δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να αγοράσουν ένα δικό τους σπίτι. Έτσι, ενώ λογικά θα έπρεπε να επενδύσουν χρήματα στη κατοικία και τονώσουν την αγορά, εκείνοι διαλέγουν τη συμβίωση με τους γονείς αναβάλλοντας επ' άπειρον την αγορά κατοικίας. Οι οικονομολόγοι είναι προβληματισμένοι διότι η συγκεκριμένη γενιά ανέκαθεν βοηθούσε την οικονομία, κυρίως, ενοικιάζοντας διαμερίσματα (οι 20αρηδες περισσότερο) ενώ οι όσοι είχαν διαβεί το κατώφλι της τέταρτης δεκαετίας της ζωής σταδιακά προσπαθούσαν να αγοράσουν μία κατοικία.

Εκτιμάται ότι στην καλύτερη περίπτωση ότι η γενιά των σημερινών 25-35 ετών θα εμφανιστεί στην αγορά με μία πενταετία καθυστέρηση και η απόφαση της αγοράς θα είναι σε άμεση συνάρτηση με το ρυθμό τραπεζικής χρηματοδότησης της στεγαστικής αγοράς.